

சுதூராதல்சூரி

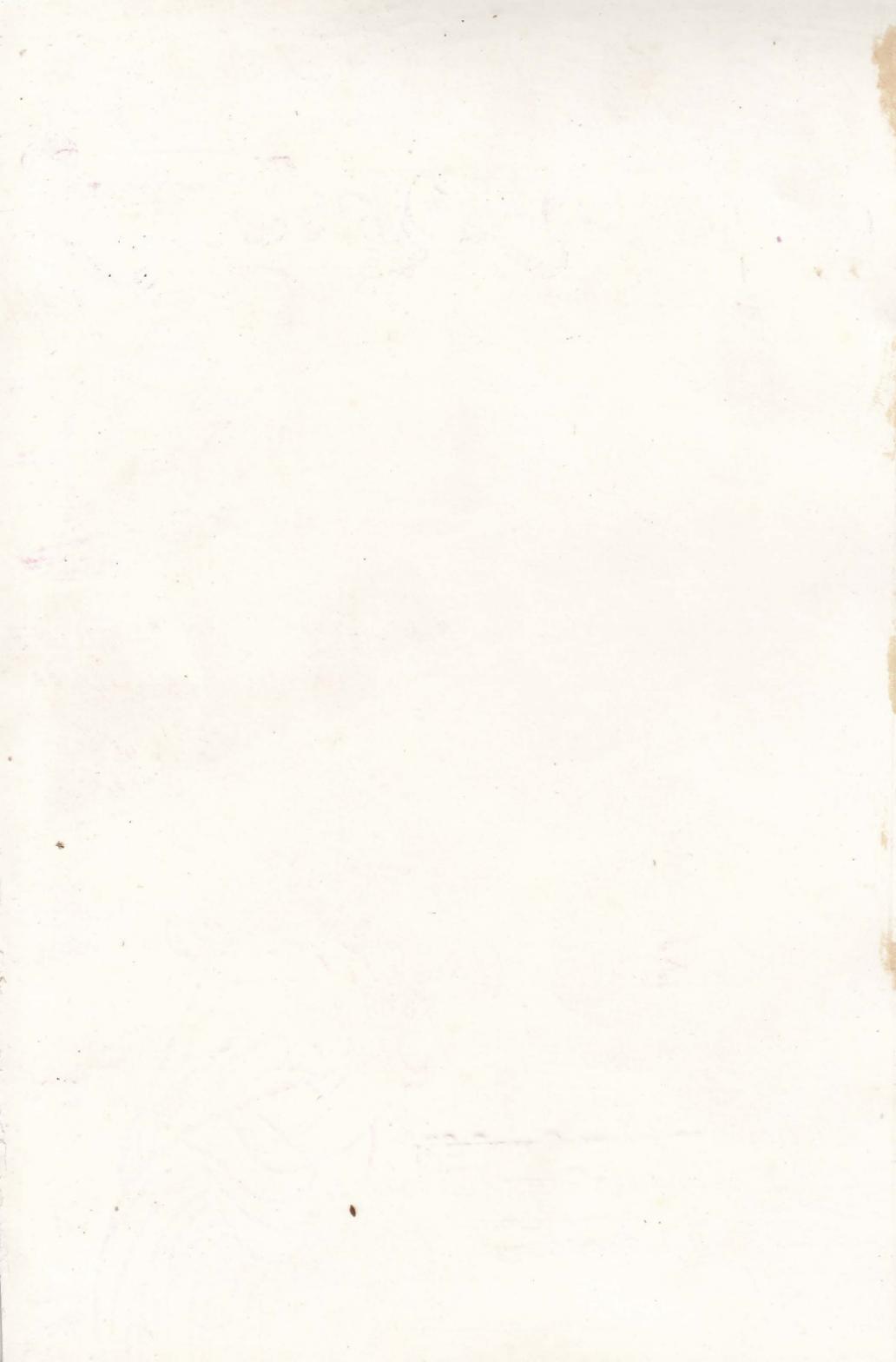

30 ஆவது வெளியீடு

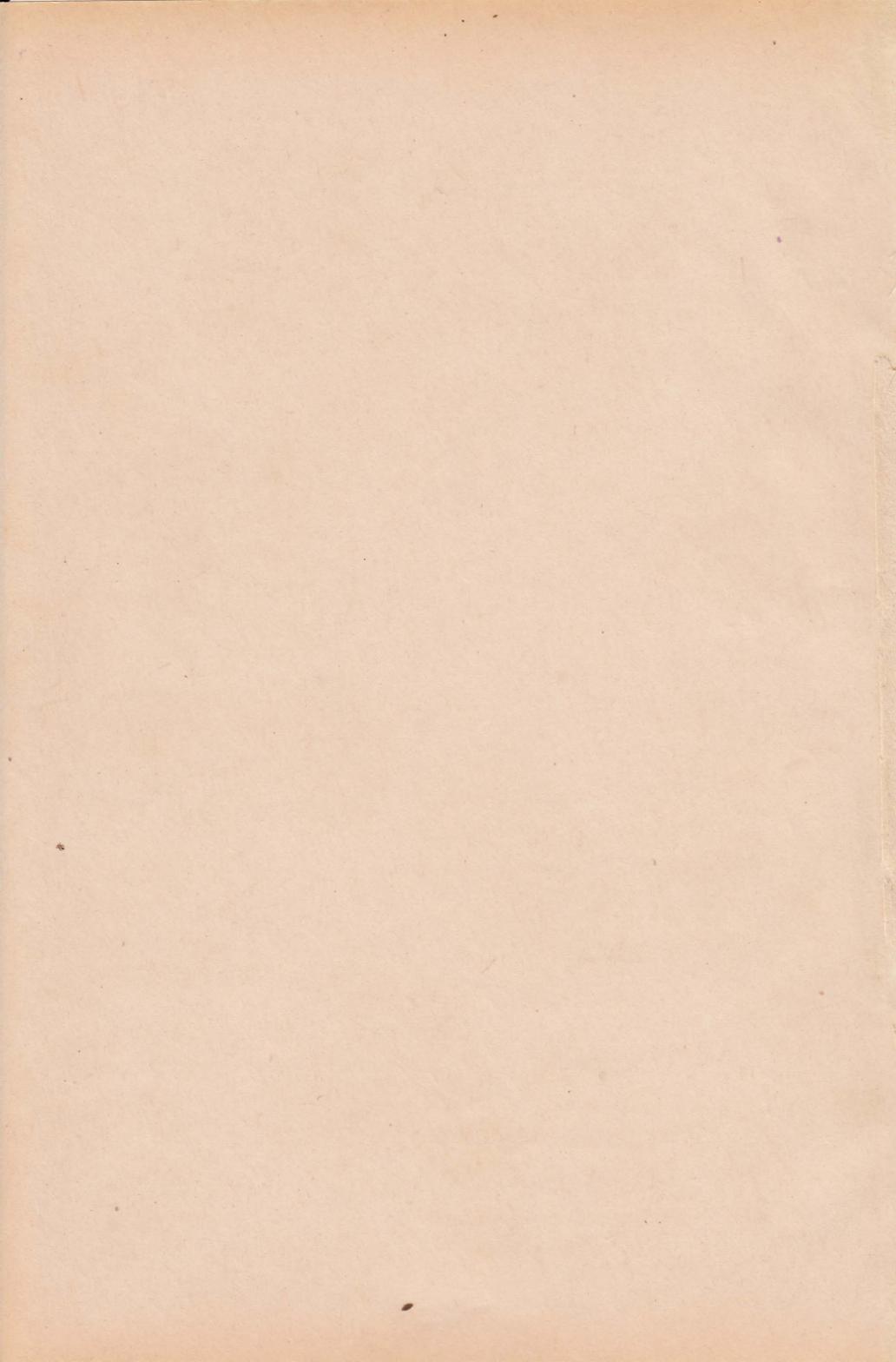
பாலர் நூலேசிய சபை

வினாயக வை.

தென்னியழை.

ஓம்

ஔவையார் அருளிச்செய்த
முதுரை - நல்வழி
பொழிப்புரையுடன்

அமைப்பு:

சிவஸ்ரீ சி. கணேசலிங்கக்குருக்கள்
(தலைவர், பா. ஞா. சபை)

30ஆவது வெளியீடு

பாலர் ஞானோதய சபை
வீணாக்கடவை,
தெல்லிப்பழை.

07-02-1997

முதற்பதிப்பு — 1997

தமிழகத்தின் நாயகமானது
புத்தகம் - சுவாமிநாதர்
மதுரைப்பதிப்பு

வெளியீடு:

பாலர் ஞானோதயசபை

விணாக்கடவை

தெல்லிப்பழை.

மதுரை
மதுரைப்பதிப்பு
(மதுரை, மதுரை, மதுரை)

அச்சுப்பதிவு:

நீரஜா அச்சகம்

சுன்னாகம்

மதுரைப்பதிப்பு

மதுரைப்பதிப்பு

மதுரைப்பதிப்பு

மதுரைப்பதிப்பு

1997-50-70

விலை ரூபா: 40/-

என்னுரை

தமிழ் மூதாட்டியாகிய ஒளவைப் பிராட்டியார் சிறார்களின் கல்வி மேம்பாட்டிற்காகப் பல சிறிய நூல்களை ஆக்கியுள்ளார். இந் நூல்கள் முன்னைய காலங்களில் வித்தியாசாலைகள் தோறும் கற்பிக்கப் பட்டு வந்தன. அவை இப்போது அருகிவிட்டன. மூதுரை நல்வழி ஆகிய இரு பகுதிகளிலும் எம்மவர்க்கு வேண்டிய அறிவுரைகள் காணப்படுகின்றன. மேற்படி இந் நூல்களையும் அதற்குரிய பொழிப்புரைகளையும் நாம் இவ்வாண்டு வெளியிட முன்வந்துள்ளோம்.

மாணவர்கள் இந் நூல்களை விருப்பத்தோடு கற்று வருவார்களேயானால் எத்தனையோ அரிய விஷயங்களைப் பெற முடியும். எம் சபையின் முப்பத்தொன்பதாவது வெளியீடாக இவை வெளிவருகின்றன. இதனை அனைவரும் ஆதரித்துக் கற்க வேண்டும். இந் நூலுக்கு மிகச் சிறந்த மதிப்புரையை வழங்கிய அதிபர் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் எமது மதிப்பிற்கும் பாராட்டுக்கும் உரியவர் ஆவார். அவருக்கு ஐங்கரன் அருள் கிட்டுவதாக. இந்நூலை அழகாக அச்சிட்டு உதவிய நீரஜா அச்சகத்தினருக்கும் நம் சபையின் நன்றியும், காசி ஐங்கரனின் திருவருளும் கிடைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

தெல்லிப்பளை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை அதிபர்

கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள்

வழங்கிய

மதிப்புரை

இந்திய மொழிகளில் வடமொழியை விட்டால், மீதியுள்ள மொழிகள் எல்லாவற்றையும் விடத் தமிழே நீண்டதோர் இலக்கிய வரலாறு படைத்த மொழியாகும்.

அணு ஆயுதப் பேரழிவினாலும் அழிந்து போகாத வகையில் உலகில் இன்று பேணப்பட்டுள்ள நூல்களுக்குள்ளே திருக்குறள் போன்ற ஆழக் கற்கக்கூடிய தமிழ் நூல்களும் அடங்குவது தமிழ் மொழியின் வளத்தை எடுத்துக் காட்டும் உன்னத சான்றாகும்.

ஒரு சமூகத்தின் ஒரு இனத்தின் ஒழுக்கப் பண்பைப் பேணி வருவது, அச்சமூகம் சின்பற்றும் சமயமும் அச் சமூகத்தில் வாழும் நூல்களுமே! சமயத்தைப் பற்றி அதிக அக்கறை காட்டாத கம்யூனிச நாடுகளும் தமது சிறார்களின் ஒழுக்கப் பண்பைச் சிறு வயதில் இருந்தே பேணி வருவதில் அதிகம் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். எமது மொழியிலே ஒழுக்காற்று நூல்களுக்குக் குறைவில்லை. ஆனால் அவற்றை மீளப் பதிப்பிப்பார்களும் படிப்பவர்களும் அருகிவிட்டார்கள்,

போர்ச் சூழல் காரணமாகவும், வேறு பலதாக்கங்களாகவும் எமது சமுதாயத்தின் ஒழுக்கப்பண்பும், விழுமியங்களும் கலாச்சார மரபுகளும் வேகமாகச் சரிந்து வரும் இவ்வேளையில் தெல்லிப்பளை காசிப் பிள்ளையார் கோயில் குருக்கள் ஐயா அவர்கள் முதுரை-நல்வழியைப் பொழிப்புரையுடன் வெளியிடுகிறார்.

வாசகர்கள் விரும்புகிறார்கள் - அதனால் இப்படி எழுதுகிறோம் என்று சொல்லி சிறுவர்களையும், இளைஞர்களையும் குப்பைத் தொட்டியில் தள்ளக்கூடிய நூல்கள் ஏராளமாகத் தென்னிந்தியாவில் இருந்து வந்து கொண்டிருக்கும்போது வாசகர்கள் விரும்புவதை எழுதுவதல்ல - வாசகர்கள் விரும்ப வேண்டியதை எழுதுவதே எழுத்து என்ற உறுதியுடன் ஐயா அவர்கள் செயற்பட்டு வருகிறார்.

“ஆத்திதடி முதலாம் சைவ வினாவிடை, முதலாம் பாலபாடம், இலக்கண வினாவிடை போன்ற நூல்கள் பாலர் இளம் பருவத்தில் படிக்க வேண்டிய மூலாதார வித்துக்கள்” என்ற பண்டிதமணியின் கூற்று ஐயா அவர்களை நிறையவே பாதித்திருக்கிறது.

இத்தேவையை நன்குணர்ந்த தெல்லிப்பளைக் கல்விக் கோட்டத்தினரும் அடுத்த ஆண்டில் பாடசாலை மாணவர்களுக்கிடையே நீதிநூல் மனைப் போட்டிகளை ஒழுங்கு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே மாணவர்கள் இந்நூலால் பெரிதும் பயன் பெறுவார்கள் என்பது திண்ணம்.

தெல்லிப்பளையில் எமது பாடசாலைக்கு அருகில் அமைந்துள்ள ஆலயத்தில் இருந்து இத்தகு நூல்கள் வெளிவருவது எமக்குப் பெரு நிறைவைத் தருகிறது. ஐயா அவர்களின் முயற்சி பயன் தரவேண்டும். மேலும் பல நூல்களை வெளியிடும் வகையில் அவர் நீடு வாழ வேண்டும் என்று விநாயகப் பெருமானைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்!

நீதி நூல்கள் தந்த ஔவையார்

தமிழ்மக்கள் அனைவரும் ஔவையார் என்னும் பெரும் புலவரை அறிந்திருப்பர். அதற்குக் காரணம் அவர் இயற்றிய ஆத்திதடி, கொன்றைவேந்தன், முதுரை, நல்வழி என்னும் நீதி நூல்களே ஆகும். தமிழ் மக்களால் இவர் போற்றப்படுகின்றார்.

தமிழில் சிறிது அறிவுடையவரும் ஔவையாரின் நீதி நூல்களில் ஒன்றையாவது படித்திருப்பர். பல பெரிய நூல்களில் சாரமாக உள்ள நீதிகளும் கருத்துக்களும் இந்நீதி நூல்களில் தெளிவாக அமைந்து விளங்குகின்றன. நல்வழியில் உள்ள செய்யுட்கள் பல மெய் நூல்களின் முடிந்தமுடிவாக அமைந்து விளங்குகின்றன.

இந்நூலின் கண் ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம் திருநீறு என்பன சிறப்பாக எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் தேவாரம் திருக்குறள், நான்மறை முதலாம் நூல்களின் கருத்துக்களும் ஒற்றுமையுடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. இதனால் ஔவையார் சமயத்தையும் உண்மை நூல்களில் காணப்படும் தத்துவங்களையும் விளக்குவதை எம்மால் அறியமுடிகின்றது. ஔவையாருடைய பாட்டுக்கள் மிகவும் அருமை பெருமை வாய்ந்தவை.

கடைஏழு வள்ளல்களில் ஒருவனாகிய அதிகமான் என்னும் அரசன் இவரை ஆதரித்து வந்தான். அவன் தான் அருமையாகப் பெற்ற நெல்லிக்கனி ஒன்றை இவருக்கு அளித்தான். அந்த நெல்லிக்கனியை உண்டு ஔவையார் நெடுங்காலம் வாழ்ந்தார் என நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன. அதிகமான் உயிர்நீத்ததின் இவர் பாடிய செய்யுட்களில் அவனுடைய உயர் குணங்களை நன்கு தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

ஓம்

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

முதுரை

கடவுள் வாழ்த்து

வாக்குண்டா நல்ல மனமுண்டா மாமலராள்
நோக்குண்டா மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

பொழிப்புரை - பவளம்போலும் சிவப்பாகிய திருமேனியையும்
துதிக்கையையும் உடைய விநாயகக்கடவுளின் திருவடிகளை
அர்ச்சிக்க மலர் எடுத்துக்கொண்டு நாள்தோறும் தவறாது
சென்று பூசை செய்வோருக்குச் சொல்வளம் உண்டாகும்,
நல்ல சிந்தனை உண்டாகும், பெருமை பொருந்திய செந்
தாமரைப் பூவில் இருக்கும் இலக்குமியின் அருட்பார்வை உண்
டாகும். அவரது உடம்பு பிணிகளால் துன்புறாது.

1. நன்றி யொருவர்க்குச் செய்தக்கா லந்நன்றி
என்று தருங்கோ லெனவேண்டா - நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்தருத லால்.

பொழிப்புரை: நிலைபெற்றுச் சோராமல் வளர்கின்ற தென்னை
யானது தன் அடியால் உண்ட தண்ணீரைத் தன் தலையாலே
இளநீராக்கித் தருதலால், நற்குணமுடைய ஒருவருக்கு உதவி
செய்தால், அவ்வுதவியை அவன் எப்பொழுது செய்வானோ?
என்று ஐயுறவேண்டியதில்லை. விரைந்து செய்வான் என்பதாம்.

2 நல்லா ரொருவர்க்குச் செய்த வுபகாரம்
கல்மே லெழுத்துப்போற் காணுமே -- அல்லாத
ஈரலிரா நெஞ்சத்தார்க் கீந்த வுபகாரம்
நீர்மே லெழுத்திற்கு நேர்.

நற்குணமுடைய ஒருவருக்குச் செய்த உதவியானது கருங்கல்வின் மேல் வெட்டப்பட்ட எழுத்தைப்போல் அழியாது விளங்கும். நல்லவர் அல்லாத அன்பில்லாத மனம் உடையவர்க்குச் செய்த உதவியானது நீரின் மேல் எழுதப்பட்ட எழுத்துப் போல் உடனேயே அழிந்துவிடும்.

3. இன்னா விளமை வறுமைவந் தெய்தியக்கால்
இன்னா வளவீ லினியவும் இன்னாத
நாளல்லா நாட்பூத்த நன்மலரும் போலுமே
ஆளில்லா மங்கைக் கழகு.

இன்பத்தைத்தரும் இளமைப்பருவத்தில் வறுமைவந்து அடைந்தால் அது துன்பத்தைத்தரும். முதுமைப் பருவத்தில் இனியனவாகிய பொருள்களும் துன்பத்தைத் தருவனவாம். அஃது எவ்வாறெனில் சூடுதற்குரிய காலமல்லாத காலத்தில் மலர்ந்த நல்ல மலரையும், அருபவித்தற்குக் கணவன் இல்லாத மங்கையின் அழகையும் ஒத்திருக்கும்.

4. அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்றா தளவளாய்
நட்டாலு நண்பல்லார் நண்பல்லர்
கெட்டாலு மேன்மக்கள் மேன்மக்க ளேசங்கு
சுட்டாலும் வெண்மை தரும்.

பாலினைக் காச்சினாலும் அஃது சுவையிற் குன்றாது. சங்கினைச் சுட்டு நீறாக்கினாலும் அது வெண்ணிறத்தையே கொடுக்கும். அஃதேபோல மேலோர் வறுமையுற்றாலும் மேலோராகவே விளங்குவர். நட்பின் குணமில்லாத கீழோர் அளவாய்க் கலந்து நட்புச் செய்தாலும் நண்பர் ஆகமாட்டார்.

5. அடுத்த முயன்றாலு மாகுநா னன்றி
எடுத்த கருமங்க ளாகா - தொடுத்த
உருவத்தா நீண்ட யுயர்மரங்க ளெல்லாம்
பருவத்தா லன்றிப் பழா.

கிளைத்த உருவத்தால் நீண்ட உயர்ந்த மரங்கள் எல்லாம் பழுக்குங் காலம் வந்தால் அல்லாமல் பழுக்கமாட்டாது.

அதனைப் போல நாம் அடுத்து அடுத்து முயற்சி செய்தாலும் நிறைவேறும் காலம் வந்தால் அல்லாமல் எடுத்துக் கொண்ட காரியங்கள் நிறைவேறாவாம். எனவே காலம் அறிந்து தொடங்க வேண்டும்.

6. உற்ற விடத்தி லுயிர்வழங்குந் தன்மையோர்
பற்றலரைக் கண்டாற் பணிவரோ - கற்றூண்
பிளந்திறுவ தல்லாற் பெரும்பாரந் தாங்கின்
தளர்ந்து வளையுமோ தான்.

கருங்கற்றுணானது பெரியபாரத்தைச் சுமந்தால் பிளந்து முறிவது அல்லாமல் தான் தளர்வுற்று வளையாது அஃதே போல் மானக்கேடு உண்டானவிடத்தில் தம் உயிரைவிடும் குணமுடையோர் பகைவரைக் கண்டால் வணங்குவரோ வணங்கார்.

7. நீரளவே யாகுமா நீராம்ப றான்கற்ற
நூலளவே யாகுமா நுண்ணறிவு - மேலைத்
தவத்தளவே யாகுமாந் தான்பெற்ற செல்வம்
குலத்தளவே யாகுங் குணம்.

நீரிலுள்ள அல்லியானது நீரினது உயரத்தின் அளவாகவே இருக்கும். அது போலக் கூரிய அறிவானது தான் படித்த நூல்களின் அளவாகவே இருக்கும். தான் அடைந்த செல்வமானது முற்பிறப்பிற் செய்த தவத்தின் அளவாகவே இருக்கும். குணமானது தான் பிறந்த குடியின் அளவாகவே இருக்கும்.

8. நல்லாரைக் காண்பதுவு நன்றே நலயிக்க
நல்லார்சொற் கேட்பதுவு நன்றே - நல்லார்
குணங்க ளுரைப்பதுவு நன்றே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவு நன்று

நல்ல குணமுடையோரைப் பார்ப்பதுவும் நல்லதே, நல்ல வருடைய பயன் நிறைந்த சொல்லைக் கேட்டலும் நல்லதே. நல்லவருடைய நற்குணங்களைப் பேசுவதும் நல்லதே, நல்ல வருடன் கூடியிருத்தலும் நல்லதே.

9. தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவற்ற
தீயார்சொற் கேட்பதுவுந் தீதே — தீயார்
குணங்க ளுரைப்பதுவுந் தீதே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவுந் தீது.

தீயகுணம் உடையவரைப் பார்ப்பதும் தீயதே. தீயவருடைய
பயன் இல்லாத சொல்லைக் கேட்டலுந் தீயதே. தீயவருடைய
திக்குணங்களைப் பேசுதலும் தீயதே. அத்தீயவருடன் கூடியிருத்
தலும் தீயதே.

10. நெல்லுக் கிறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கு மாங்கே பொசியுமாம் — தொல்லுலகில்
நல்லா ரொருவ ருளரே லவர்பொருட்
டெல்லார்க்கும் பெய்யு மழை.

நெற்பயிருக்கு இறைக்கப்பட்ட தண்ணீரானது கால்வாய்
வழியாகச் சென்று அவ்விடத்திலுள்ள புல்லுகளுக்கும் கசிந்துறும்
அஃதே போல் பழமையாகிய இவ்வுலகத்தில் நல்லவர் ஒருவர்
இருப்பாராயின் அவர் நிமித்தமாக அனைவருக்கும் மழை
பெய்யும்.

11. பண்டு முளைப்ப தரிசியே யானாலும்
வீண்டுழி போனான் முளையாதாம் — கொண்டபேர்
ஆற்ற லுடையார்க்கு மாகா தளவின்நி
ஏற்ற கருமஞ் செயல்.

உமிநீங்குவதற்கு முன்னே முளைப்பது அரிசியேயாயினும்
அவ்வரிசி உமிநீங்கிப்போனால் முளையாது. அதே போல் பெரிய
வல்லமை உடையவர்க்கும் துணைவலியில்லாமல் எடுத்துக்
கொண்ட காரியத்தைச் செய்து முடித்தல் இயலாது.

12. மடல்பெரிது தாழை மகிழினிது கந்தம்
உடல்சிறிய ரென்னிருக்க வேண்டா — கடல்பெரிது
மண்ணீரு மாகா ததனைருகே சிற்றூறல்
உண்ணீரு மாகி வீடும்.

தாழம்பூ இதழ்களினாலே பெரிதாக இருக்கின்றது. மகிழம்பூ இதழ்களினாலே சிறியதாயினும் மணத்தினாலே தாழம்பூவினும் இனிதாயிருக்கின்றது சமுத்திரம் பெரிதாயிருக்கின்றது. ஆயினும் அதிலுள்ள நீர் உடம்பிலுள்ள அழக்கைக் கழுவுவதற்குத் தக்க நீருமாகாது. அதன் பக்கத்தே சிறிய மணற்குழியில் சுரக்கும் ஊற்று நீர் குடிக்கத்தக்க நீரும் ஆகும். ஆதலினாலே உருவத்தினாலே ஒருவரைச் சிறியவர் என்று மதியாமல் இருக்க வேண்டாம்.

13. கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கும்
அவையல்ல நல்ல மரங்கள் — சபைநடுவே
நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய
மாட்டா தவனன் மரம்.

கிளைகளை உடையன்வாகியும் கொம்புகளையுடையனவாகியும் காட்டினுள்ளே நிற்கின்ற அந்த மரங்கள் நல்ல மரங்கள் ஆகா. கற்றோர் சபையின் நடுவே ஒருவர் நீட்டிய ஓலையை வாசிக்கமாட்டாமல் நின்றவனும் பிறர் குறிப்பை அறியமாட்டாதவனும் ஓரறிவு படைத்த மரத்தினும் கடையராவார்.

14. காண மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானு மதுவாகப் பாவித்துத் — தானுந்தன்
பொல்லாச் சிறகைவிரித் தாடினாற் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி.

கற்க வேண்டிவைகளை முறைபடக்கல்லாதவன் கற்றோர் கூறுவதைக் கேட்டு ஒரு கவியைக் கற்றுக் கொண்டு சொல்லுதல் எவ்வாறெனில் காட்டிலுள்ள அழகிய மயில் தன் சலாபத்தை விரித்து ஆட, அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த வான்கோழியானது தானும் அம்மயிலாகவே நினைத்துக்கொண்டு தனது அழகில்லாத சிறகை விரித்து ஆடின தன்மைபோலும்.

15. வேங்கை வரிப்புலிநோய் தீர்க்க விடகாரி
ஆங்கதனுக் காகார மாணாற்போல் பாங்கறியாப்
புல்லறி வாளர்க்குச் செய்த வுபகாரம்
கல்லின்மே விட்ட கலம்.

வரிகளையுடைய வேங்கைப் புலியின் விட நோயைப் போக்கிய விட வைத்தியன் அப்பொழுதே அப்புலிக்கு இரையானாற் போல நன்றியறிவில்லாத அற்ப அறிவினர்க்குச் செய்யப்பட்ட உதவி கல்லின்மேலே போடப்பட்ட மட்கலம் போல அழிந்து செய்தவனுக்குத் துன்பத்தையே விளைவிக்கும்.

16. அடக்க முடையா ரறிவிலரென் ரெண்ணிக்
கடக்கக் கருதவும் வேண்டா — மடைத்தலையில்
ஓடுமீ னோட வறுமீன் வருமளவும்
வாடி யிருக்குமாங் கொக்கு.

கொக்கானது நீர் மடையினிடத்தே ஓடுகின்ற சிறுமீன்கள் ஓடிக்கொண்டேயிருக்கத் தமக்கு இரையாதற்கு ஏற்ற பெரிய மீன் வரும் வரையும் காத்திருக்கும். அதுபோலத் தக்க பகைவர் வரும் வரையும் அடங்கியிருப்பவரை அறிவில்லாதவர் என்று கருதி அவரைவெல்லுதற்கு நினைக்க வேண்டியதில்லை.

17. அற்ற குளத்தி னறுநீர்ப் பறவைபோல்
உற்றுழித் தீர்வா குறவல்லர் — அக்குளத்திற்
கொட்டியு மாம்பலு நெய்தலும் போலவே
ஓட்டி யறுவா குறவு.

நீர்வற்றிய குளத்தினின்றும் நீங்குகின்ற நீர்வாழ் பறவைகள் போல வறுமை வந்தபோது நீங்குவோர் உறவினராகார். அந்தக்குளத்திலுள்ள கொட்டியும் அல்லியும் நெய்தலும் போல நீங்காது சேர்ந்திருந்து வருத்தத்தை அனுபவிப்போரே உறவினராவார்.

18. சீரியர் கெட்டாலுஞ் சீரியரே சீரியர்மற்
றல்லாதார் கெட்டாலங் கென்னாகும் — சீரிய
பொன்னின் குடமுடைந்தாற் பொன்னாகுமென்னாகு
மண்ணின் குடமுடைந்தக் கால்.

மேன்மக்கள் வறுமையுற்றாலும் மேன்மைக் குணமுடையோரேயாவார் கீழ் மக்கள் வறுமையுற்றால் அப்பொழுது அவரது குணம் யாதாகும். சிறந்த பொன்னாலாகிய குடம் உடைந்தாலும் பழைய பொன்னாகிப் பயனைத்தரும். மண்ணாலாகிய குடம் உடைந்தால் அது யாது பயனைத்தரும்.

19. ஆழ வழுக்கி முகக்கினு மாழ்கடனீர்
நாழி முகவாது நாணாழி - தோழி
நீதியுங் கணவனு நேர்படினும் தந்தம்
விதியின் பயனே பயன்.

ஆழமாகிய கடலின் நீரை அமிழ்ந்தும் படியாக அமிழ்த்தி
மொண்டாலும் ஒருபடியானது நான்குபடி நீரை மொள்ளாது.
அஃதே போல் தோழியே! பெண்டிர்க்குப் பொருளும் தக்க நாய
கனும் கிடைத்தாலும் அவரவருடைய ஊழின் அளவாகிய
பயனே அனுபவிக்கப்படும் பயனாகும்.

20. உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தார் நென்றிருக்க வேண்டா
உடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதி - உடன்பிறவா
மாமலையி லுள்ள மருந்தே சிணீதீர்க்கும்
அம்மருந்து போல்வாரு முண்டு.

நோயானது உடம்புடன் பிறந்தே அதனைக் கொல்லுகின்
றது. ஆதலினால் உடன் பிறந்தவர் எல்லாரும் சுற்றத்தார்
என்று கருதியிருக்க வேண்டுவதில்லை. உடம்புடன் பிறவாத
பெரிய மலையில் இருக்கின்ற மருந்தே நோயைப் போக்கும். அம்
மருந்துபோல அயலவராயிருந்து உதவி செய்வோரும் சிலர்
உண்டு.

21. இல்லா ளகத்திருக்க வில்லாத தொன்றில்லை
இல்லாளு மில்லாளே யாமாயின் - இல்லாள்
வலிகிடந்த மாற்ற முரைக்குமே லவ்வீல்
புலிகிடந்த தூறாய் விடும்.

நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய மனையாள் வீட்டில்
இருக்கின் அவ்வீட்டில் இல்லாத பொருள் ஒன்றும் இல்லை
மனையாள் இல்லாமற் போயினும் கடுமை பொருந்திய சொற்
களைச் சொல்லினும் அவ்வீடு புலி தங்கிய புதர் போல ஆகிவிடும்.

22. எழுதியவா நேகா ணிரங்குமட நெஞ்சே
கருதியவா றாமோ கருமம் - கருதிப்போய்க்
கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்குக் காஞ்சிரங்கா
யீந்ததேல்
முற்பவத்திற் செய்த வினை.

வருந்துகின்ற அறியாமை பொருந்திய மனமே நல்லபலனைப் பெறலாமென்று நினைத்துப் போய்க் கற்பகதருவை அடைந்த வருக்கு அது எட்டிக் காயைக் கொடுத்ததாயின் அதற்குக்காரணம் அவர் முற்பிறப்பில் செய்த தீவினையேயாகும். செய்தொழில்கள் நீ நினைத்தபடியே ஆகுமோ? ஆகாது கடவுள் விதித்தபடியே ஆகும் என்று அறிவாயாக.

23. கற்சீளவோ டொப்பர் கயவர் கடுஞ்சினத்துப்
பொற்சீளடோ டொப்பாரும் போல்வாரே -

விற்பிடித்து

நீர்கிழிய வெய்த வடுப்போல மாறுமே

சீரொழுகு சான்றோர் சினம்

கீழோர் கடுங்கோபத்தால் வேறுபட்டால் கல்லின் பிளவு போல் திரும்பிக் கூடார். அவ்வாறு வேறுபட்ட போது பொன்னின் பிளவோடு ஒப்பாவாரும் ஒப்பாவர் ஒருவர் கூட்டக்கூடுவர். சிறப்புமிக்க பெரியோருடைய கோபம் வில்லைப் பிடித்து அம் பினாலே நீர்பிளக்க எய்தபிளவு போல அப்போதே நீங்கும்.

24. நற்றா மரைக்கயத்தி னல்லன்னஞ் சேர்ந்தாற்போல்
கற்றாரைக் கற்றாரே காழறுவர் - கற்சீலா
மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் முதுகாட்டிற்
காக்கை யுகக்கும் சினம்.

குளத்தில் உள்ள நல்ல தாமரைப்பூவை நல்ல அன்னப்பறவை சேர்ந்தாற்போலக் கல்வியுடையோரே கல்வியுடையோரை விரும்பிச் சேர்வர் புறங்காட்டில் உள்ள பிணத்தைக் காக்கை விரும்பும் அஃதே போல் கல்வியில்லாத மூடரை மூடரே விரும்புவர்.

25. நஞ்சுடமை தானறிந்து நாகங் கரந்துறையும்
அஞ்சாப் புறங்கிடங்கு நீர்ப்பாம்பு - நெஞ்சிற்
கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர் கரவார்
கரவிலா நெஞ்சத் தவர்.

விடப்பாம்பானது தான்விடம் உடையதாயிருத்தலை அறிந்து மறைந்து வசிக்கும் விடமில்லாத தண்ணீர்ப் பாம்பானது அஞ்சாமல் வெளியே கிடக்கும் அவற்றைப் போன்று மனத்தில் வஞ்சனையுடையவர் தம்மைத்தாமே மறைத்துக் கொள்வர். வஞ்சனையில்லாத மனத்தை உடையவர் தம்மை மறைத்துக் கொள்ளார்.

26. மன்னனு மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்
மன்னைற் கற்றேன் சிறப்புடையன் - மன்னற்குத்
தன்றேச மல்லாற் சிறப்பில்லை - கற்றோர்க்குச்
சென்றவிட மெல்லாம் சிறப்பு.

அரசனையும் கசடறக்கற்ற புலவனையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் அரசனைக் காட்டிலும் புலவனே சிறப்புடையவனாவான். அரசனுக்கு தன்னாட்டிலல்லாமல் பிறநாடுகளில் சிறப்பு இல்லையாகும். புலவனுக்கோ என்றால் அவன் சென்ற எல்லா நாடுகளிலும் சிறப்பு உண்டாகும்.

27. கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்றும்
அல்லாத மாந்தர்க் கறங்கூற்றும் - மெல்லிய
வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றங் கூற்றமே
இல்லிற் கிசைந்தொழுகாப் பெண்.

கல்வியறிவில்லாத மாக்களுக்குக் கற்றறிந்தவருடைய உறுதி மொழி இயமனாம். தருமத்தில் விருப்பமில்லாத மனிதருக்குத் தருமமே இயமனாம். மெல்லிய வாழைமரத்துக்கு அது ஈன்ற காயே இயமனாம். இல்வாழ்க்கைக்குப் பொருந்தி நடவாத மனைவி கணவனுக்கு இயமனாம்.

28. சந்தண மென்குறடு தான்றேய்ந்த காலத்துங்
கந்தங் குறைபடா தாதலசல் - தந்தங்
தனஞ்சிறிய ராயினுங் தார்வேந்தர் கேட்டான்
மனஞ்சிறிய ராவரோ மற்று.

மிருதுவாகிய சந்தணக் கடடையானது தான் தேய்ந்து போன காலத்திலும் மணம் குறையாது. ஆதலினாலே மாலையை அணிந்த அரசர்கள் தங்கள் தங்கள் செல்வத்திற் குறைந்தவராயினும் அவ்வறுமையினாலே மனஞ் சுருங்கியவராவரோ? ஆகார்.

29. மருவீனிய சுற்றமும் வரன்பொருளு நல்ல
உருவு முயர்குலமு எல்லாம் - திருமடந்தை
ஆம்போ தவளோடு மாசு மவள்சிரிந்து
போம்போ தவளோடும் போம்.

தழுவிய இனிய உறவும் மேலாகிய பொருளும் நல்ல அழகும் உயர்வாகிய குலமும் என்னும் இவைகள் எல்லாம் சீதேவி வந்து கூடும்போது அவளுடனே வந்து கூடும். அவள் நீங்கிப் போம் பொழுது அவளுடனே நீங்கிப் போகும்.

30. சாந்தனையுந் தீயனவே செய்திடினுந் தாமரை ஆந்தனையுங் காப்ப ரறிவுடையோர் — மாந்தர் குறைக்குந் தனையுங் குளிர்நீழலைத் தந்து மறைக்குமாஃ கண்ணீர் மரம்.

மரங்களானவை தம்மை மனிதர் வெட்டுமளவும் அவருக்குக் குளிர்ச்சியாகிய நிழலைக் கொடுத்து வெய்யிலை மறைக்கும் அதனைப் போல அறிவுடையவர் தாம் இறந்து போமளவும் பிறர் தமக்குத் தீங்கையே செய்தாராயினும் தாம் அவரையும் தம்மாலே ஆகுமளவும் காப்பார்.

முதுரை மூலமும் — பொழிப்புரையும் முற்றுப் பெற்றன.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓம்
கணபதி துணை
திருச்சிற்றம்பலம்

நல்வழி

கடவுள் வாழ்த்து

பாலுந் தெளிதேனும் பாலும் பருப்புயிலை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்றருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்முன்றுந் தா.

அழகினைச் செய்கின்ற உயர்வாகிய யானை முகத்தை
யுடைய பரிசுத்தமாகிய மாணிக்கம்போலும் விநாயகக் கடவுளே!
ஆவின் பாலும் தெளிந்ததேனும் வெல்லப்பாகும் பருப்பும்
ஆகிய இந்நான்கையும் கலந்து அடியேன் தேவரீருக்கு நிவே
திப்பேன். சங்கத்தில் வளர்க்கப்பட்ட முத்தமிழையும் தேவரீர்
அடியேனுக்குத் தந்தருளுவீராக.

1. புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாட் செய்தவை
மண்ணிற் சிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள் -
எண்ணுங்கால்
நதொழிய வேறில்லை யெச்சமயத்தோர்சொல்லுந்
தீதொழிய நன்மை செயல்.

அறமானது விருத்தியைச்செய்யும். பாவமானது அழிவினைச்
செய்யும் முற்பிறப்பில்செய்த அப்புண்ணிய பாவங்களே பூமியிலே
பிறந்த மனிதர்களுக்கு இப்பிறவியிலே இன்ப துன்பங்களை
அனுபவிக்கும்படி வைத்த பொருளாகும். ஆராய்ந்து பார்க்கின்
எந்த மதத்தினர் சொல்வதும் இதுவன்றி வேறில்லை. ஆகை
யால் பாவஞ்செய்யாது புண்ணியமே செய்க.

2. சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வசுவா நெறிமுறையின் - மேதீனியில்
இட்டார் பெரியோ ரிடாதா ரிழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ள படி.

சொல்லுமிடத்துப் பூமியில் இரண்டு சாதியின்றி வேறில்லை. அவ்விரண்டு சாதியாரும் யாவரெனில் நீதி தவறாத நல்வழியில் நின்று முறையோடு வறியவர் முதலாயினோர்க்கு ஈந்தவரே உயர்வாகிய சாதியார். ஈயாதவரே இழிவாகிய சாதியார், உண்மை நூலிலுள்ள இயற்கையும் இதுவேயாகும்.

3. இடும்பைக் கிடும்பை யியலுடம்சி தன்றே
இடும்பொய்யை மெய்யென் றிராதே - இடுங்கடுக
உண்டாயி னுண்டாகு முழிற் பெருவலினோய்
வீண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு.

பொருந்திய இவ்வுடம்பானது துன்பமாகிய சரக்குகட்கு இட்டு வைக்கும் பையல்லவா? உணவினை இடுகின்ற நிலையில்லாத இவ்வுடம்பை ந்லையானது என்று கருதியிராமல் விரைவில் வறியவர்க்கு ஈயுங்கள். இல்லறம் உங்களிடத்து உண்டாயின் மிக்க வலிமையுடைய பாசமாகிய பிணியினின்றும் நீங்கியவரை விரும்புகின்ற முத்தியானது முறையாலே உங்களுக்குக் கிடைக்கும்.

4. எண்ணி யொருகரும் யார்க்குஞ்செய்
யொண்ணாது
புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லாற் -
கண்ணில்லான்
மாங்காய் விழுவெறிந்த மாத்திரைக்கோ லொக்குமே
ஆங்கால மாகு மவர்க்கு.

எத்தன்மையோர்க்கும் முன்செய்த புண்ணியம் வந்து கூடும்பொழுதல்லாமல் ஒரு காரியத்தை ஆலோசித்துச் செய்து முடிக்க இயலாது. அப்படிச் செய்யின் அது குருடன் மான்காயை விழுவித்தற்கு எறிந்த மாத்திரைக் கோலைப் போலும். புண்ணியம் வந்து கைகூடும் பொழுது அவர்க்கு அக்காரியம் எளிதில் நிறைவேறும்.

5. வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போலிஎன்றாற் போகா-இருந்தேங்கி
நெஞ்சம்புண் ணாக நெடுந்தூரந் தாநீனைந்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்.

ஊழால்வரக்கூடாதவைகள் பரிந்து அழைப்பினும் வர்ராவாம் ஊழால்வரக்கூடியவை போயிடுங்கள் என வெறுப்பினும் போகாவாம். இவ்வண்மையை அறியாமல் இருந்து ஏக்கமுற்று மனம் புண்ணாகும்படி தாம் அவற்றை நெடுந்தூரம் சிந்தித்து மாண்டு போவதே மனிதர் தொழிலாகவுள்ளது.

6. உள்ளதொழிய வொருவர்க் கொருவர் சுகங் கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில் - வெள்ளக் கடலோடி மீண்டு கரையேறி னானாலன் உடலோடு வாழு முயிர்க்கு

ஒருவருக்கு ஊழினால் உள்ள அளவல்லாமல் மற்றொரு வருடைய சுகங்களை அனுபவிக்க விரும்பினால் அவை கூடாவாம். ஆதலால் பூமியில் மக்கள் உடம்போடு கூடிவாழும் உயிர்களுக்கு வெள்ள நீரையுடைய கடல் கடந்து சென்று பொருள் தேடி திரும்பிவந்து கரையேறினாலும் அதனாற் பயன் என்ன? ஊழினால் அன்றி அநுபவித்தற் கூடாது.

7. எல்லாப் படியாலு மெண்ணினா லிவ்வுடம்பு பொல்லாப் புழுமலினோய்ப் புண்குரம்பை - நல்லார் அறிந்திருப்பா ராதலினா லாங்கமல நீர்போற் சிறிந்திருப்பார் பேசார் சிறர்க்கு.

எல்லா வகையாலும் ஆராயுமிடத்து இந்த உடம்பானது பொல்லாத புழுக்களுக்கும், நிறைந்த பிணிகளுக்கும் புல்லிய குடிசையாக இருக்கின்றது நல்லறிவுடையோர் இவ்வுடம்பின் இழிவை அறிந்திருப்பார்கள். ஆகையால் அவர்கள் தாமரையிலையில் தண்ணீர்போல உடம்போடு கூடியும் கூடாதிருப்பார்கள். அதைக் குறித்தும் பிறரிடத்தில் பேசமாட்டார்கள்.

8. கூட்டும் பொருண்முயற்சி யெண்ணிறந்தவாயினுமுழ் கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாம் - தேட்டம் மரியாதை காணு மகிதலத்தீர் கேண்மின் தரியாது காணுந் தனம்.

பூமியிலுள்ள மனிதர்களே! கேளுங்கள் தேடுதலுக்குரிய பொருள்களானவை முயற்சிகள் அளவில்லாதனவாயினும் ஊழ் கூட்டுமளவில்லாற் சேராவாம். ஊழினாலே சேரினும் அப் பொருள் நிலைபெறாது. ஆதலினாலே நீங்கள் தேடத்தகுவது மரியாதையேயாம்.

9. ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நாளுமல்வா
நூற்றுப்பெருக்கா லுலகூட்டும் - ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தா ரானாலும்
இல்லையென மாட்டா ரிசைந்து.

ஆற்றில் வெள்ளம் வற்றிப்போய் மணலானது வெயிலி
னாலே காய்ந்து நடப்பவருடைய அடியைச் சுடுகின்ற அக்காலத்
திலும் அந்த ஆறானது ஊற்று நீர்ப்பெருக்கினால் உலகத்தாரை
உண்பிக்கும். நல்ல குடியில் பிறந்தவர் வறுமையுடையவரானா
லும் இறந்தவர்க்கு மணமிசைந்து இல்லையென்று சொல்லமாட்
டார். இயன்றவரை கொடுப்பார்.

10. ஆண்டாண்டு தோறு மழுது புரண்டாலும்
மாண்டார் வருவரோ மானிலத்தீர் - வேண்டா
நமக்கு மதுவழியே நாம்போ மளவும்
எமக்கென்னென் றிட்டூண் டிரும்.

பெரிய பூமியிலுள்ள மனிதர்களே! வருடா வருடந்தோறும்
அழுது புரண்டாலும் இறந்தவர் திரும்பி வருவரோ? வர
மாட்டார். ஆதலினால் அழவேண்டுவதில்லை. நமக்கும் அம்
மரணமே வழியாகும். நாம் இறந்துபோகுமளவும் எமக்கு யாது
சம்பந்தமென்று பிஞ்சையிட்டு நீங்களும் உண்டு கவலையற்று
இருங்கள்.

11. ஒருநா ணுணவையொழி யென்றா லொழியாய்
இருநாளுக் கேலென்றா லேலாய் - ஒருநாளும்
என்னோ வறியா யிரும்பைகூ - ரென்வயிரே
உன்னோடு வாழ்த லரிது.

துன்பம் மிகுகின்ற என்னுடைய வயிரே கிடையாதபோது
ஒருநாளுக்குணவை விட்டிரு என்றால் வீட்டிராய். கிடைத்த
போது இருநாளுக்கு ஏற்றுக்கொள் என்றால் ஏற்றுக்கொள்ளாய்
ஒருநாளிலாயினும் என்னுடைய வருத்தத்தை அறியாய். ஆத
லினால் உன்னோடு கூடிவாழ்தல் எனக்கு அருமையாக இருக்
கின்றது

12. ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் வீழுமன்றோ — ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்டீர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு.

ஆற்றங் கரையிலுள்ள மரமும் அரசன் அறியப் பெருமை யாக வாழ்கின்ற வாழ்க்கையும் அழிந்துவிடும் அல்லவா? ஆத லினால் உழுது பயிர்செய்து உண்டு வாழ்வதே உயர்வாகும். அதற்கு நிகரான வாழ்க்கை வேறில்லை. வேறு வகையான தொழில் வாழ்க்கைக்கெல்லாம் தவறு உண்டு.

13. ஆவாரை யாரே யழிப்ப ரதுவன்றிச்
சாவாரை யாரே தவிர்ப்பர் — ஓவாமல்
ஐயம் புகுவாரை யாரே விலக்குவார்
மெய்யம் புனியதன் மேல்.

ஆழ்கிய பூமியின்மேலே உண்மையாக வாழ்வதற்கு உரி யாரை அழிக்க வல்லவர் யார்? அதுவல்லாமல் இறத்தற்கு உரியவரை இறவாமல் நிறுத்தவல்லவர் யார்? ஒழியாமல் பிச் சைக்குச் செல்வோரைத் தடுக்கவல்லவர் யாவர்?

14. சிச்சைக்கு ழுத்த குடிவாழ்க்கை பேசுங்கால்
இச்சைபல செசல்லி யிடித்துண்கை — சீச்சீ
வயிறு வளர்க்கைக்கு மான மழியா
துயிர்விடுகை சால வுறும்.

சொல்லுமிடத்துப் பிச்சை எடுத்து உண்டலினும் இழிவிற்பெரிய குடிவாழ்க்கையாவது பலவாகிய இச்சைகளைப் பேசி ஒருவரை நெருக்கி வாங்கி உண்ணுதல் சீச்சீ இது என்ன செய்கை இப்படி வயிறு வளர்ப்பதைப் பார்க்கினும் மானம் கெடாமல் உயிர்விடுதல் மிகவும் பொருந்தும்.

15. சிவாய நமமென்று சிந்தித் திருப்போர்க்
கபாய மொருநாளு மில்லை உபாயம்
இதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம்
வீதியே மதியாய் வீடும்.

சிவாயநம என்று தியானித்துக் கொண்டு இருப்பவருக்கு ஒருபோதும் துன்பம் உண்டாகாது. இஃதொன்றுமே விதியை வெல்லுவதற்கேற்ற உபாயமும் உண்மையாகிய அறிவும் ஆகும். இதுவல்லாத எல்லா அறிவுகளும் விதியின்படியே ஆகிவிடும்.

16. தண்ணீர் நிலநலத்தாற் றக்கோர் குணங்கொடையாற்

கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையால் -

பெண்ணீர்மை

கற்பழியா வாற்றாற் கடல்தழ்ந்த வையகத்துள்
அற்புதமா மென்றே யறி.

தண்ணீரானது நிலத்தினது நன்மையினாலும் நல்லோருடைய குணமானது ஈகையினாலும் கண்களுடைய குணமானது நீங்காத அருளினாலும் பெண்களுடைய குணமானது கற்புநிலைகொடாத வழியினாலும் கடல் சூழ்ந்த பூமியினிடத்து வியக்கத்தக்க மேன்மையுடையனவாகும் என்று நீ அறிவாயாக.

17. செய்தீ வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்
கால்

எய்த வருமோ விருந்தியம் - வையத்

தறுப்பாவ மென்வைந் தன்றிடார்க் கின்று

வெறுப்பாளை பொங்குமோ மேல்.

அறந் செய்தலினாலே பாவம் நீங்கும் என்று உணர்ந்து அக்காலத்திலே ஈயாதவருக்குச் செய்த அப்பாவம் வறுமைக்கு வித்தாய் இருக்க இப்பொழுது கடவுளை வெறுத்தால் பெரிய திரவியம் பொருந்த வருமோ? வரமாட்டாது. எவ்வாறெனில் வெறும் பாணையை அடுப்பிலே வைத்து எரித்தால் மேலே பொங்குமோ பொங்காது.

18. பெற்றார் சிறந்தார் பெருநாட்டார் பேருலகில்
உற்றா ருகந்தா ரெனவேண்டா - மற்றோர்
இரணங் கொடுத்தா விடுவ ரிடாரே
சரணங் கொடுத்தாலுந் தாம்.

பெரிய நிலவுலகத்திலே எம்மைப் பெற்றவர் எமக்குப் பிறந்தவர் எம்முடைய பெரிய தேசத்தார், எம்முடைய சுற்றத்தார் எம்மை நேசித்தவர் என்று விரும்பாதவராகிய உலோபிகள் பிறர்தம்முடம்பிலே புண்ணியஞ் செய்தால் அவருக்கு எல்லாம் கொடுப்பர், முன் சொல்லப்பட்டவர், அடைக்கலம் புகுந்தாராயினும் அவருக்கு ஒன்றும் கொடார்,

19. சேவித்துஞ் சென்றிரந்துந் தெண்ணீர்க் கடல்
கடந்தும்
பாவித்தும் பாராண்டுங் பாட்டிசைத்தும் -
போலிப்பம்
பாழி னுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
நாழி யரிசிக்கே நாம்.

வயிற்றினுடைய பசிக்கு கொடுமையினாலே பிறரைச் சேவித்தும் பலரிடத்தேபோய் யாசித்தும் தெளிவாகிய நீரையுடைய கடலைக் கடந்துவேறுநாடுகளுக்குச் சென்றும் ஒருவரைப் பெரியவராகப் பாவித்தும் பூமியை ஆண்டும் செல்வரைப் புகழ்ந்து பாட்டுப் பாடியும் நாம் இந்த உடம்பினை நாழியரிசிக்காகவே வீணிலே செலுத்துகின்றோம்.

20. அம்மீ துணையாக வாழிழிந்த வாரொக்குங்
கொம்பை முலைபகர்வார்க் கொண்டாட்டம்
- இம்மை
மறுமைக்கு நன்றன்று மாநிதியம் போக்கி
வெறுமைக்கு வீத்தாய் வீடும்.

தனங்களை விற்கின்ற பரத்தையரை இன்பங் காரணமாகக் கொண்டாடுதல் அம்மிக் கல்வே துணையாக ஆற்று வெள்ளத்தில் இறங்கிய தன்மையைப் போலும் அன்றியும் அது பெரிய செல்வத்தை அழித்து வறுமைக்குக் காரணமாகி விடும். ஆதலால் அது இப்பிறப்பிற்கும் வருபிறப்பிற்கும் நல்லதாகாது.

21. நீரு நீழுலு நிலம் பொதியு நெற்கட்டும்
பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும் - ஊரும்
வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சமீலார்க் கென்றும்
தருஞ்சிவந்த தாமரையா டான்.

செந்தாமரைமலரில் இருக்கின்ற திருமகள் வஞ்சனை இல்லாதவர்க்கு நீர்வளத்தையும் நிழல் வளத்தையும் நிலத்திலே நிறையும் நெற்போரையும் கீர்த்தியையும் பெரிய வாழ்வையும் கிராமத்தையும் வளர்கின்ற செல்வத்தையும் நிறைந்த ஆயுளையும் எந்நாளும் கொடுத்தருளுவாள்.

22. பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக் கேடுகெட்ட மானுடரே கேளுங்கள் - கூடுவிட்டிங் காவிதான் போயினதின் யாரே யநுபவிப்பார். பாவிசா எந்தப் பணம்.

பணத்தினை வருந்தி யுழைத்துச்சேர்த்து உண்ணாமலும் அறஞ் செய்யாமலும் பூமியிலே புதைத்து வைத்து நன்மையெல்லாவற்றையும் இழந்த மனிதர்களே! நான் கூறுவதைக் கேட்பீர்களாக. உடம்பினைவிட்டு உயிர் நீங்கிய பின்பு பாவிசா! அந்தப் பணத்தை இவ்விடத்து யாவர் அநுபவிப்பார்.

23. வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே பாதாள மூலிபடருமே - மூதேவி சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை.

தரும சபையிலே ஓரஞ் சொன்னவருடைய வீட்டிலே பேய்கள் வந்து சேரும். வெள்ளெருக்குமுளைத்து மலரும். பாதாள மூலி என்னும் கொடி படரும். மூதேவியானவள் போய் நிலை பெற்று வாழ்வாள். பாம்புகள் குடியிருக்கும்.

24. நீநில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா வுண்டிபாழ் ஆறில்லா ஆருக் கடிபாழ் - மாறில் உடற்சிறப் சில்லா வுடம்புபாழ் பாடே மடக்கொடி யில்லா மனை.

விபூதியில்லாத நெற்றி பாழாகும், நெய்யில்லாத உணவு பாழாகும், நதியில்லாத ஊருக்கு அழகு பாழாகும். மாறுபடாத சகோதரர் இல்லாத உடம்பு பாழாகும். இல்லறத்திற்குத் தக்க மனைவியில்லாத வீடு பாழாகும்.

25. ஆன முதலி வதிகஞ் செலவானால்
 மான மழிந்து மதிகெட்டுப் - போனதிசை
 எல்லார்க்கும் கள்ளனா யேழ்சிறப்பும் தீயனாய்
 நல்லார்க்கும் பொல்லனா நாடு.

தனக்குக் கிடைத்த முதற்பொருளுக்குச் செலவு அதிகமான வன் மானங் கெட்டு அறிவு இழந்து தான் ஓடிப்போன திசையிலும் எல்லார்க்கும் திருடனாகி எழுவகைப் பிறப்புக்களிலும் பாவம் உடையனாகித் தன்னிடத்து அன்பு வைத்த பெண்டிர்களுக்கும் பொல்லாதவன் ஆவான். இதனை ஆராய்ந்து அறிவாயாக.

- 26 மானங் குலங்கல்வீ வண்மை அறிவுடைமை
 தானந் தவமுயர்ச்சி தாளாண்மை - தேனின்
 கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காமுதல் பத்தும்
 பசிவந் திடப்பறந்து போம்.

பகிநோய் வந்தால் மானமும் குடிப்பிறப்பும் கல்வியும் அறிவுடைமையும் தானமும் தவமும் உயர்வும் தொழின் முயற்சியும் தேன்போலும் இனிமை பொருந்திய சொல்லையுடைய மங்கையர் மேல் ஆசை வைத்தலும் ஆகிய இப்பத்தும் விட்டோடிப்போம்.

27. ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந்திட் டொன்றாகும்
 அன்றி யதுவரினும் வந்தெய்தும் - ஒன்றை
 நினையாத முன்வந்து நிற்கினு நிற்கும்
 எனையாளு மீசன் செயல்.

ஒரு பொருளைப் பெற நினைத்தால் அப்பொருள் வந்து கிடையாமல் வேறொரு பொருள் வந்து கிடைத்தாலும் கிடைக்கும். அப்படியல்லாமல் அப்பொருளே கிடைத்தாலும் கிடைக்கும். இன்னும் ஒரு பொருளை நினையாதிருக்க அது தானே வந்து முன்னே நின்றாலும் நிற்கும். இவைகள் எல்லாம் என்னை ஆண்டருளுகின்ற கடவுளுடைய செயல்களாகும்.

28. உண்பது நாழி உடுப்பது நான்குமுழம்
எண்பது கோடிநினைந் தெண்ணுவன
- கண்புதைந்த
மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான்.

உண்பது ஒரு நாழியரிசி அன்னமேயாகும். உடுப்பது நான்குமுழ உடையேயாகும். இப்படியாகவும் நினைந்து எண்ணுங் காரியங்களோ எண்பது கோடியாகின்றன. ஆதலினால் அகக்கண் குருடாயிருக்கின்ற மக்களின் குடிவாழ்க்கையானது மட்கலம்போல இறக்குமளவும் துன்பமாகவே இருக்கின்றது.

29. மரம்பழுத்தால் வெளவாலை வாவென்று கூவி
இரந்தழைப்பார் யாவருமங் கீல்லை - சுரந்தமுதங்
கற்றா தரல்போற் கரவா தளிப்பேரல்
உற்றா ருலகத் தவர்.

மரம் பழுத்தால் இந்தப் பழத்தைத் தின்னுதற்கு வா வென்று வெளவாலைக் கூவி வேண்டி அழைப்பவர் அம்மரத் தருகில் ஒருவரும் இல்லை. கன்றையுடைய பசுவானது பாலைச் சுரந்து கொடுத்தல்போல ஒழிக்காமல் கொடுப்பாராயின் உலகத்தார் அவ்வெளவால் போலத் தாமே வந்து உறவினராவார்.

- 30- தாந்தாமுன் செய்தவீனை தாமே அனுபவிப்பர்
பூந்தா மரையோன் பொறிவழியே - வேந்தே
ஒறுத்தாரை யென்செயலா முரெல்லா மொன்றா
வெறுத்தாலும் போமோ விதி.

அரசனே! தாம் தாம் முற்பிறவியிலே செய்த நல்வினை தீவினைகளைத் தாமரை மலரில் இருக்கின்ற பிரமன் விதித்த படியே தாமே அனுபவிப்பார்கள் தீவினையினாலே தூண்டப் பட்டுத் தீங்கு செய்தவரை நாம் யாது செய்யலாம். ஊரி லுள்ளோர் எல்லோரும் திரண்டு வெறுத்தாலும் விதிபோகுமா? போகாது.

31. இழுக்குடைபாட்டிற் கிசைநன்று சாலும்
ஒழுக்க முயர்குலத்தி னன்று - வழக்குடைய
வீரத்தி னன்று வீடாநோய் பழிக்கஞ்சாத்
தாரத்தி னன்று தனி.

இலக்கண வழக்களையுடைய செய்யுள்களிலும் அஃதில்லாத வழக்கு நல்லது. உயர்வாகிய குலத்தினும் அஃதில்லாத மாட்சிமைப்பட்ட ஒழுக்கம் நல்லது. தவறுதலையுடைய வீரத்திலும் தீராப்பிணி நல்லது. பழிச் சொல்லுக்கு அஞ்சாத மனையோடு கூடி வாழ்தலினும் தனியே இருத்தல் நல்லது.

32 ஆறீடு மேடு மடுவும்போ லாஞ்செல்வம்
மாறீடு மேறீடு மானிலத்தீர் - சேறீடும்
தண்ணீரும் வாரும் தருமமே சார்பாக
உண்ணீர்மை வீறு முயர்ந்து.

பெரிய பூமியிலுள்ளவர்களே! ஆற்று வெள்ளத்தினால் உண்டாக்கப்படும் மேடும் பள்ளமும் போலச் செல்வம் வளர்வதும் தேய்வதுமாய் இருக்கும். ஆதலினால் இரப்பவர்க்கு உண்ண அன்னத்தை இடுங்கள். பருகுவதற்கு நல்ல தண்ணீரையும் வாருங்கள். இப்படிச் செய்து வருவீர்களேயானால் இந்தத் தருமமே துணையாக நின்று உள்ளத்திலே தூயதன்மை ஓங்கி விளங்கும்.

33. வெட்டெனவை மெத்தெனவை வெல்லாம் வேழத்திற்
பட்டுருவுங் கோல்பஞ்சிற் பாயாது - நெட்டிருப்புப்
பாரைக்கு நொக்குவிடாப் பாரை பசுமரத்தின்
வேருக்கு நெக்கு வீடும்.

வலிய யானையின் மேலே பட்டுருவும் அம்பானது மெல் பஞ்சின் மேலே பாயாது. நெடுமையாகிய இரும்புப் பாரைக்குப் பிளவாத கருங்கற் பாரையானது பச்சை மரத்தின் வேருக்குப் பிளந்துபோம் அவ்வாறே வன்சொற்கள் இன்சொற்களை வெல்லமாட்டாவாம். இன்சொற்களே வெல்லும்.

34. கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொண்
றுண்டாயின்
எல்லாருஞ் சென்றங் கெதீர்கொள்வர்
— இல்லாளை
இல்லாளும் வேண்டாண்மற் றின்றெடுத்த
தாய்வேண்டாள்
செல்லா தவன்வாயிற் சொல்

ஒருவன் படியாதவனேயாயினும் அவன் கையிலே பொருள் மாத்திரம் இருந்தால் அவனை யாவரும் போய் எதிர்கொண்டு உபசரிப்பர். படித்தவனேயாயினும் பொருள் இல்லாதவனை அவன் மனைவியும் விரும்பாள். அவனைப் பெற்று வளர்த்த அன்னையும் விரும்பாள். அவன் வாயிற் பிறக்கும் சொல்லானது பயன்படாது.

35. பூவாதே காய்க்கு மரமுமுள மக்களுளும்
ஏவாதே நின்றுணவார் தாமுளரே — தூவா
விரைத்தாலு நன்றாகா வ்த்திதவே பேதைக்
குரைத்தாலுந் தோன்றா துணர்வு.

பூவாமலே காய்க்கின்ற மரங்களும் உண்டு. அதேபோல மனிதர்களுக்குள்ளும் ஏவாமலே இருந்து தாமே அறிந்து செய்ய வல்லவரும் உண்டு. தூவி விதைத்தாலும் முளைத்துப் பயன்படாத விதைபோல மூடனுக்கு எடுத்து விளங்கச் சொன்னாலும் அதனை அறியும் அறிவு அவனிடத்து உண்டாகாது.

36. நண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசமுறுங் காலத்திற்
கொண்ட கருவளிக்குங் கொள்கைபோல்
— ஒண்டொடி
போதந் தனங்கல்வி போன்றவருங் காலமயல்
மாதர்மேல் வைப்பார் மனம்.

ஒள்ளிய வளையலை அணிந்தவளே! நண்டும் சிப்பியும் மூங்கிலும் வாழையும் தாம் அழிவை அடையுங் காலத்திலே முறையே தாம் கொண்ட குஞ்சம் முத்தும் அரிசியும் காய்க்குலையும் ஆகிய கருக்களை ஈனுந்தன்மை போல மனிதர்கள் ஞானமும் செல்வமும் வித்தையும் அழிய வருங் காலத்திலே பிற மகளிர்மேல் மனம் வைப்பார்கள்.

37. வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேத முதலாம்
அனைத்தாய நூலகத்து மில்லை — நினைப்பதெனக்
கண்ணுறுவ தல்லாற் கவலைபடே நெஞ்சேமெய்
விண்ணுறுவார்க் கில்லை விதி.

இருவினைப்பயனை வெல்வதற்கு உபாயம் வேத முதலாகிய நூல்களையும் கற்பதன் கண்ணும் இல்லை. எனினும் மனமே! கவலையுறாதே மெய்யாகிய வீட்டு நெறியில் நிற்பவர்க்கு நினைப்பது போலத் தோன்றுவது அல்லாமல் ஊழ் இல்லையாம்.

38. நன்றென்றுந் தீதென்று நானென்றுந்
 தானென்றுந்
 அன்றென்று மாமென்று மாகாதே — நின்றநிலை
 தானதாந் தத்துவவமாஞ் சம்பறுத்தார்
 யாக்கைக்குப்
 போனவா தேடும் பொருள்.

இது நல்லது என்றும் இது தீயது என்றும் இது செய்தவன் நான் என்றும் இது செய்தவன் அவன் என்றும் இது அன்று என்றும் இது ஆகும் என்றும் இரண்டறக் கலந்து நின்ற நிலையே ஆன்மாவாகிய தான் பதியாகிய அதுவாகின்ற உண்மை நிலையாகும். தன்னின் வேறாக மெய்ப்பொருளைத் தேடுவது சம்பை அறுத்தவர் அதனைக் கட்டுவதற்கு அதுவே அமையுமென்று அறியாமல் கயிறு தேடிப் போனது போலும்.

39. முப்பதா மசண்டளவில் முன்றற்
 நொருபொருளைத்
 தப்பாமற் நன்னுட் பெறானாயின் - செப்புங்
 கலையளவே யாகுமாங் காரிகையார் தங்கள்
 முலையளவே யாகுமா முப்பு.

முப்பது வயதினைவிடவே முக்குற்றமும் ஒழியப் பெற்று கேவலப் பொருளாகிய கடவுளை ஒருவன் தன்னுள்ளே அநுபவ உணர்வால் அடையானாயின் அழகிய மாதர்கள் முதுமையில் பதியுடன் இன்பநுகர்வு இருக்குந் தன்மைபோல அவன் கற்கும் கல்வியை உடையனாதல் மாத்திரமே ஆவான்.

40. தேவர் குறளும் திருநான் மறைமுடிவும்
 மூவர் தமிழு முனிமொழியுங் - கோவை
 திருவா சகமும் திருமூலர் சொல்லும்
 ஒருவாசகமென் றுணர்.

சகமென் திருவள்ளுவ நாயனாருடைய திருக்குறளும் சிறப்புப் பொருந்திய நான்கு வேதங்களின் முடிவாகிய உபநிடதங்களும் சமயகுரவர் மூவரினது தேவாரமாகிய தமிழ்வேதமும் வாதுவர் முனிவராகிய மாணிக்கவாசகர் மொழிந்தருளிய திருக்கோவையார் திருவாசகங்களும் திருமுலநாயனாருடைய திருமந்திரமும் ஒரு பொருளையே குறிப்பனவென்று அறிவாயாக.

நல்வழி மூலம் — பொழிப்புரையும்
முற்றுப்பெற்றன.

திருச்சிற்றம்பலம்

